

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

31. siječnja 2019.*

„Žalba – Razvojna suradnja – Izvršenje proračuna Europske unije u okviru neizravnog upravljanja –
Tužba za poništenje – Dopusštenost – Akti koji se mogu pobijati – Odluka da se zadaća izvršenja
proračuna povjeri osobi koja nije ona koja je prvotno određena – Odluka da se nove zadaće izvršenja
proračuna više ne povjeravaju osobi koja je prvotno određena – Uredba (EZ, Euratom) br. 2342/2002 –
Članak 43. – Delegirana uredba (EU) br. 1268/2012 – Članak 43. – Pojam „međunarodna
organizacija” – Pretpostavke – Zahtjev za naknadu štete”

U spojenim predmetima C-183/17 P i C-184/17 P,

povodom dviju žalbi na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, koje su 11. travnja 2017.,
podnijeli:

International Management Group, sa sjedištem u Bruxellesu (Belgija), koji zastupaju L. Levi i J. -Y. de
Cara, *avocats*,

žalitelj,

a druga stranka postupka je:

Europska komisija, koju zastupaju F. Castillo de la Torre i J. Baquero Cruz, u svojstvu agenata,

tuženik u prvom stupnju,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: M. Vilaras, predsjednik četvrtog vijeća, u svojstvu predsjednika trećeg vijeća, J. Malenovský
(izvjestitelj), L. Bay Larsen, M. Safjan i D. Šváby, suci,

nezavisni odvjetnik: H. Saugmandsgaard Øe,

tajnik: R. Șereș, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 13. lipnja 2018.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 27. rujna 2018.,

donosi sljedeću

* Jezici postupka: engleski i francuski

Presudu

- 1 Svojim žalbama International Management Group (u daljnjem tekstu: IMG) zahtijeva ukidanje presuda Općeg suda Europske unije od 2. veljače 2017., International Management Group/Komisija (T-29/15, neobjavljena, u daljnjem tekstu: pobijana presuda T-29/15, EU:T:2017:56), i od 2. veljače 2017., International Management Group/Komisija (T-381/15, neobjavljena, u daljnjem tekstu: pobijana presuda T-381/15, EU:T:2017:57; u daljnjem tekstu, zajedno: pobijane presude), kojima je taj sud odbio njegove tužbe, u predmetu T-29/15, za poništenje Provedbene odluke Komisije C(2014) 9787 *final* od 16. prosinca 2014. o izmjeni Provedbene odluke C(2013) 7682 o godišnjem programu djelovanja za 2013. u korist Mjanmara/Burme koji se financira iz općeg proračuna Europske unije (u daljnjem tekstu: odluka od 16. prosinca 2014.), i u predmetu T-381/15, s jedne strane, za poništenje odluke Europske komisije, sadržane u njezinu dopisu IMG-u od 8. svibnja 2015. (u daljnjem tekstu: odluka od 8. svibnja 2015., a zajedno s odlukom od 16. prosinca 2014.: sporne odluke), i, s druge strane, za naknadu štete prouzročene odlukom od 8. svibnja 2015.

Pravni okvir

Financijska pravila iz 2002.

Uredba br. 1605/2002

- 2 Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL 2002., L 248, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 2., str. 145.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ, Euratom) br. 1995/2006 od 13. prosinca 2006. (SL 2006., L 390, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 1., str. 267.; u daljnjem tekstu: Uredba br. 1605/2002), stavljena je izvan snage, s učinkom od 1. siječnja 2013., Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.). Međutim, u članku 212. točki (a) Uredbe br. 966/2012 predviđeno je, među ostalim, da članci 53. i 53.d Uredbe br. 1605/2002 ostaju primjenjivi na sve obveze preuzete do 31. prosinca 2013.
- 3 Člankom 53. Uredbe br. 1605/2002 propisano je:

„Komisija izvršava proračun u skladu s odredbama članaka 53.a do 53.d ove Uredbe na neki od sljedećih načina:

- (a) centralizirano;
- (b) podijeljenim ili decentraliziranim upravljanjem; ili
- (c) zajedničkim upravljanjem s međunarodnim organizacijama.”

- 4 U članku 53.d te uredbe se, među ostalim, navodi:

„1. Ako Komisija izvršava proračun putem zajedničkog upravljanja, određene provedbene zadatke povjeravaju se međunarodnim organizacijama [...]

[...]

2. Pojedinačni sporazumi s međunarodnim organizacijama o dodjeli financijskih sredstava sadržavaju detaljne odredbe za izvršavanje zadaća koje su povjerene takvoj međunarodnoj organizaciji.

[...]"

Uredba br. 2342/2002

- 5 Uredba Komisije (EZ, Euratom) br. 2342/2002 od 23. prosinca 2002. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća br. 1605/2002 (SL 2002., L 357, str. 1.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ, Euratom) br. 478/2007 od 23. travnja 2007. (SL 2007., L 111, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 2., str. 264.; u daljnjem tekstu: Uredba br. 2342/2002, a zajedno s Uredbom br. 1605/2002: financijska pravila iz 2002.) stavljena je izvan snage, s učinkom od 1. siječnja 2013., Delegiranom uredbom Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe br. 966/2012 (SL 2012., L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.; u daljnjem tekstu, zajedno s Uredbom br. 966/2012: financijska pravila iz 2012.).
- 6 Članak 43. Uredbe br. 2342/2002, naslovljen „Zajedničko upravljanje”, među ostalim, obuhvaća stavak 2. prema kojem:

„Međunarodne organizacije iz članka 53.d Uredbe [br. 1605/2002] su:

- (a) međunarodne organizacije javnog sektora osnovane na temelju međudržavnih sporazuma i specijalizirane agencije koje su osnovale takve organizacije;

[...]"

Financijska pravila iz 2012.

Uredba br. 966/2012

- 7 Uredba br. 966/2012 stupila je na snagu 27. listopada 2012., u skladu sa svojim člankom 214. prvim stavkom. Primjenjuje se od 1. siječnja 2013., u skladu s drugim stavkom tog članka, ne dovodeći u pitanje datume posebne primjene predviđene za druge članke te uredbe.
- 8 Među tim drugim člancima nalazi se članak 58., naslovljen „Načini izvršenja proračuna”, koji se primjenjuje samo na obveze preuzete od 1. siječnja 2014. i koji sadržava članak 1., koji glasi:

„Komisija izvršava proračun na sljedeće načine:

- (a) izravno (,izravno upravljanje’) putem svojih službi [...]
- (b) podijeljenim upravljanjem s državama članicama (,podijeljeno upravljanje’);
- (c) neizravno (,neizravno upravljanje’) [...], povjeravanjem zadaća izvršenja proračuna:
- trećim zemljama ili tijelima koje su one odredile;
 - međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama;

[...]"

- 9 Članci 84. do 86. Uredbe br. 966/2012 primjenjuju se od 1. siječnja 2013.

10 Na temelju članka 84. te uredbe naslovljenog „Odluke o financiranju”:

„1. Svaka stavka rashoda preuzima se kao obveza, potvrđuje, odobrava i plaća.

2. Osim u slučaju odobrenih sredstava koja je moguće izvršiti bez temeljnog akta [...] institucija ili tijela kojima je institucija delegirala ovlasti donose odluku o financiranju prije preuzimanja obveze za rashode.

3. U odluci o financiranju iz stavka 2. mora biti naveden cilj koji se želi postići, očekivani rezultati, način provedbe i ukupan iznos. Također sadrži opis aktivnosti koje treba financirati, iznose raspoređene za svaku aktivnost i indikativan raspored provedbe.

U slučaju neizravnog upravljanja, u odluci o financiranju navodi se i subjekt ili osoba kojoj su povjerene zadaće izvršenja proračuna u skladu s člankom 58. stavkom 1. točkom (c), kriterije korištene pri odabiru subjekta ili osobe te zadaće povjerene tom subjektu ili osobi.

[...]”

11 U skladu s člankom 85. stavkom 1. te uredbe, naslovljenim „Vrste obveza”:

„Preuzimanje proračunske obveze je postupak rezerviranja odobrenih sredstava potrebnih za pokrivanje naknadnih plaćanja kako bi se ispunile preuzete pravne obveze.

Preuzimanje pravne obveze postupak je kojim dužnosnik za ovjeravanje preuzima ili uspostavlja obvezu koja rezultira terećenjem.

[...]”

12 Članak 86. te uredbe, naslovljen „Pravila koja se primjenjuju na obveze”, u stavku 1. predviđa:

„S obzirom na mjere zbog kojih može nastati rashod na teret proračuna, odgovorni dužnosnik za ovjeravanje mora prvo preuzeti proračunsku obvezu prije nego što preuzme pravnu obvezu prema trećim stranama [...]”

Delegirana uredba br. 1268/2012

13 Članak 43. Delegirane uredbe br. 1268/2012, naslovljen „Posebne odredbe za neizravno upravljanje s međunarodnim organizacijama”, u stavku 1. navodi:

„Međunarodne organizacije iz podtočke ii. članka 58. stavka 1. točke (c) [Uredbe br. 966/2012] su:

(a) međunarodne organizacije javnog sektora osnovane na temelju međudržavnih sporazuma i specijalizirane agencije koje su osnovale takve organizacije;

[...]”

Uredba (EZ, Euratom) br. 883/2013

14 Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL 2013., L 248, str. 1.) stupila je na snagu 1. listopada 2013.

15 Članak 7. te uredbe, naslovljen „Istražni postupak”, u stavku 6. propisuje:

„Ako se istragom pokaže da bi za zaštitu financijskih interesa Unije moglo biti primjereno poduzeti administrativne mjere predostrožnosti, [OLAF] bez odgađanja obavještava predmetnu instituciju, tijelo, ured ili agenciju o istrazi u tijeku. Ta obavijest uključuje:

[...]

Predmetna institucija, tijelo, ured ili agencija može u svakom trenutku odlučiti u tijesnoj suradnji s [OLAF-om] poduzeti odgovarajuće mjere predostrožnosti, uključujući mjere za osiguranje dokaza, te obavještava [OLAF] bez odgađanja o toj odluci.”

Činjenična osnova spora

Žalitelj

16 IMG je, u skladu sa svojim statutom, kakav se nalazi u spisu podnesenom Sudu, osnovan 25. studenoga 1994. kao međunarodna organizacija pod nazivom, „International Management Group – Infrastructure for Bosnia and Herzegovina”, koja ima sjedište u Beogradu (Srbija), u cilju da se državama koje sudjeluju u rekonstrukciji Bosne i Hercegovine omogući da za tu svrhu raspolažu određenim subjektom. Nakon toga IMG je postupno proširio područje svojeg djelovanja, a zatim je 13. lipnja 2012. sklopio sporazum o sjedištu s Kraljevinom Belgijom.

Prvotna odluka

17 Komisija je 7. studenoga 2013. donijela Provedbenu odluku C(2013) 7682 *final* o godišnjem programu djelovanja za 2013. u korist Mjanmara/Burme koji se financira iz općeg proračuna Europske unije (u daljnjem tekstu: prvotna odluka), na temelju članka 84. Uredbe br. 966/2012.

18 U članku 1. te odluke određuje se da se odobrava program djelovanja za 2013. u korist Mjanmara/Burme, kako je određen u njezinim prilogima 1. i 2.

19 U članku 3. navedene odluke predviđa se da se zadaće izvršenja proračuna u okviru zajedničkog upravljanja mogu povjeriti subjektima iz njezinih priloga 1. i 2., pod uvjetom sklapanja sporazuma o delegiranju.

20 U prilogu 2. istoj odluci opisuje se drugo djelovanje koje čini program djelovanja za 2013. u korist Mjanmara/Burme. U odjeljcima 5. i 8. tog priloga navodi se, u biti, da se to djelovanje sastoji od programa razvoja trgovine čiji će trošak, procijenjen na 10 milijuna eura, financirati Europska unija, a provedba će se osigurati u okviru zajedničkog upravljanja s IMG-om. U točki 8.3.1 navedenog priloga IMG je prikazan kao međunarodna organizacija koja već ima sjedište u Mjanmaru/Burmi i koja surađuje u provedbi projekata koje Unija financira u toj državi.

Odluka od 16. prosinca 2014. i događaji koji su joj prethodili

21 OLAF je 17. veljače 2014. obavijestio Komisiju da je pokrenuo istragu o IMG-ovu statusu.

22 Glavni tajnik Komisije prenio je 24. veljače 2014. tu informaciju glavnom direktoru za međunarodnu suradnju i razvoj navedene institucije, pri čemu mu je skrenuo pozornost na mogućnost donošenja zaštitnih mjera na temelju članka 7. stavka 6. Uredbe br. 883/2013.

- 23 Taj glavni direktor donio je 26. veljače 2014. zaštitne mjere na temelju te odredbe, opravdavši ih okolnošću da su iz OLAF-ove prvotne analize proizišle sumnje u vezi s IMG-ovim statusom (u daljnjem tekstu: zaštitne mjere od 26. veljače 2014.). Te su se zaštitne mjere u bitnome sastojale od privremene zabrane, s jedne strane, sklapanja bilo kojeg sporazuma o delegiranju s IMG-om u vezi s neizravnim upravljanjem proračunom Europske unije na temelju Uredbe br. 966/2012 i, s druge strane, proširenja bilo kojeg sporazuma o delegiranju koji je već sklopljen s IMG-om u vezi s neizravnim upravljanjem proračunom Unije na temelju Uredbe br. 1605/2002.
- 24 Isti glavni direktor je 25. travnja 2014. uputio IMG-u dopis (u daljnjem tekstu: dopis od 25. travnja 2014.), u kojem ga je obavijestio o trima novim elementima u Komisijinu spisu, koji se odnose, kao prvo, na činjenicu da se pet država članica Unije koje je IMG prikazao kao svoje članice ne smatraju takvima, kao drugo, na činjenicu da je glavni tajnik Ujedinjenih naroda (UN) naveo da IMG nije specijalizirana agencija UN-a i, kao treće, na činjenicu da postoje neizvjesnosti oko ovlasti osoba koje su zastupale određene države koje su bile prisutne prilikom potpisivanja osnivačkog akta IMG-a. Glavni direktor za međunarodnu suradnju i razvoj Komisije također je naveo da je, uzimajući u obzir sumnje koje su proizišle iz tih elemenata u vezi s IMG-ovim statusom, službama naložio da za tu organizaciju privremeno prekinu postupke kojima se omogućuje izvršenje proračunskih zadaća od strane međunarodnih organizacija.
- 25 Komisija je 15. prosinca 2014. primila OLAF-ovo izvješće nakon njegove istrage (u daljnjem tekstu: OLAF-ovo izvješće), zajedno s nizom preporuka. U tom je izvješću OLAF smatrao da IMG u biti nije međunarodna organizacija, u smislu financijskih pravila iz 2002. i 2012. te je Komisiji u biti preporučio da IMG-u naloži sankcije i provede povrat iznosa koji mu je u tom svojstvu već isplaćen.
- 26 Komisija je sutradan donijela odluku od 16. prosinca 2014. na temelju članka 84. Uredbe br. 966/2012. U skladu s člankom 1. te odluke, prilog 2. prvotnoj odluci zamijenjen je novim prilogom, u čijim se odjeljcima 1. i 4.3 u biti predviđalo da će se provedba programa razvoja trgovine, koji je predviđen prvotnom odlukom, osigurati u okviru neizravnog upravljanja, ali ne više IMG-a, nego Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit GmbH (u daljnjem tekstu: GIZ).

Odluka od 8. svibnja 2015.

- 27 Komisijina pravna služba je 16. siječnja 2015. sastavila bilješku naslovljenu „Pravna analiza [OLAF-ova izvješća] u istrazi [...] koja se odnosi na [IMG]” (u daljnjem tekstu: mišljenje pravne službe).
- 28 Komisija je 8. svibnja 2015. uputila IMG-u dopis s ciljem da ga obavijesti o svojem postupanju nastavno na OLAF-ovo izvješće, u kojem ga je obavijestila da je, iako neće postupiti u skladu s većinom OLAF-ovih preporuka odlučila, među ostalim, da dok se potpuno ne utvrdi IMG-ov status međunarodne organizacije, njezine službe više neće sklapati novi sporazum o delegiranju prema načinu neizravnog upravljanja s međunarodnom organizacijom, predviđenim Uredbom br. 966/2012. Taj dio navedenog dopisa čini odluku od 8. svibnja 2015. iz točke 1. ove presude.

Pobijane presude

Pobijana presuda T-29/15

- 29 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 21. siječnja 2015. i upisanom pod brojem predmeta T-29/15 tužitelj je pokrenuo postupak radi poništenja odluke od 16. prosinca 2014.

- 30 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 24. ožujka 2015. Komisija je istaknula prigovor nedopuštenosti protiv te tužbe, koji se temeljio na tome da se odluka od 16. prosinca 2014. ne može pobijati zbog toga što, s jedne strane, nema obvezujuće pravne učinke i, s druge strane, što ima isključivo potvrđujući karakter u odnosu na dopis od 25. travnja 2014., kojim je IMG obaviješten o postojanju zaštitnih mjera od 26. veljače 2014.
- 31 Opći sud je rješenjem od 30. lipnja 2015. odgodio odlučivanje o tom prigovoru i do odluke o meritumu i odgodio odluku o troškovima.
- 32 Opći sud je 2. veljače 2017. donio pobijanu presudu T-29/15, kojom je odbio tužbu IMG-a i naložio potonjemu snošenje troškova. U tom je okviru, kao prvo, smatrao u točkama 28. do 78. te presude da prigovor nedopuštenosti koji je Komisija istaknula nije osnovan s obzirom na to da je odluka od 16. prosinca 2014. proizvela obvezujuće pravne učinke jer je njome IMG-u definitivno onemogućeno sklapanje sporazuma o delegiranju, s jedne strane, i jer nije imala isključivo potvrđujući karakter u odnosu na dopis od 25. travnja 2014., s druge strane, tako da je tužbu koju je IMG podnio protiv te odluke trebalo smatrati dopuštenom. Kao drugo, u točkama 79. do 169. i 174. navedene presude, Opći sud je smatrao da se nijedan od sedam tužbenih razloga koje je IMG istaknuo ne može prihvatiti i da njegovu tužbu stoga treba odbiti kao neosnovanu.

Pobijana presuda T-381/15

- 33 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 14. srpnja 2015. i upisanom pod brojem predmeta T-381/15 tužitelj je pokrenuo postupak radi poništenja odluke od 8. svibnja 2015. i naknade štete koja je njome prouzročena.
- 34 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 25. rujna 2015. Komisija je istaknula prigovor nedopuštenosti protiv te tužbe, koji se temelji na tome da se odluka od 8. svibnja 2015. ne može pobijati, među ostalim, zbog toga što nema obvezujuće pravne učinke.
- 35 Opći sud je rješenjem od 29. siječnja 2016. odgodio odlučivanje o tom prigovoru do odluke o meritumu i odgodio odluku o troškovima.
- 36 Opći sud je 2. veljače 2017. donio pobijanu presudu T-381/15, kojom je utvrdio da se obustavlja postupak po jednom dijelu IMG-ove tužbe, a u preostalom se dijelu ta tužba odbija te se IMG-u nalaže snošenje troškova. U tom je kontekstu najprije ocijenio u točkama 41. do 53. i 75. te presude, da odluka od 8. svibnja 2015. ima obvezujuće pravne učinke s obzirom na to da je njome IMG-u onemogućeno da mu se povjere nove zadaće izvršenja proračuna prema načinu neizravnog upravljanja s međunarodnom organizacijom, predviđenom u članku 58. stavku 1. Uredbe br. 966/2012, i da je IMG-ova tužba za poništenje u tom smislu dopuštena. Zatim je u točkama 76. do 160. navedene presude Opći sud smatrao da se nijedan od osam tužbenih razloga koje je IMG istaknuo ne može prihvatiti i da njegovu tužbu za poništenje stoga treba odbiti kao neosnovanu. Naposljetku je u točkama 170. do 173. iste presude Opći sud odbio IMG-ov zahtjev za naknadu štete kao neosnovan.
- 37 Osim toga, u točkama 174. do 184. pobijane presude T-381/15, Opći sud je odučio o Komisijinu zahtjevu koji se odnosi na to da se dva dokaza koja je IMG podnio, to jest OLAF-ovo izvješće i mišljenje pravne službe, izdvoje iz sudskog spisa. Odbio je taj zahtjev u pogledu prvog dokaza o kojem je riječ, a prihvatio u pogledu drugog.

Zahtjevi stranaka i postupak pred Sudom

- 38 Svojom žalbom u predmetu C-183/17 P, IMG od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu T-29/15 u dijelu u kojem je njome njegova tužba za poništenje odbijena kao neosnovana;
 - konačno odluči o sporu tako da poništi odluku od 16. prosinca 2014., i
 - naloži Komisiji snošenje troškova nastalih u prvostupanjskom i žalbenom postupku.
- 39 Svojom žalbom u predmetu C-184/17 P, IMG od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu T-381/15 u dijelu u kojem su njegova tužba za poništenje i zahtjev za naknadu štete odbijeni kao neosnovani;
 - konačno odluči o sporu tako da poništi odluku od 8. svibnja 2015. i naloži Uniji da nadoknadi štetu prouzročenu tom odlukom, i
 - naloži Komisiji snošenje troškova nastalih u prvostupanjskom i žalbenom postupku.
- 40 Komisija od Suda zahtijeva da odbije dvije žalbe i da IMG-u naloži snošenje odgovarajućih troškova.
- 41 Osim toga, Komisija je podnijela dvije protužalbe kojima od Suda zahtijeva da:
- u dvama predmetima ukine pobijane presude, u dijelu u kojem su u njima odbijeni prigovori nedopuštenosti, da konačno odluči o sporu na način da odbaci tužbe kao nedopuštene i naloži IMG-u snošenje troškova;
 - u predmetu C-184/17 P naloži, među ostalim, da se OLAF-ovo izvješće izdvoji iz sudskog spisa.
- 42 IMG zahtijeva od Suda da odbije te dvije protužalbe i da Komisiji naloži snošenje odgovarajućih troškova.
- 43 Dopisom od 8. veljače 2018. stranke su pozvane da podnesu svoja očitovanja o eventualnom spajanju dvaju predmeta u svrhu usmenog dijela postupka i donošenja odluke Suda. IMG je odgovorio da s tim u vezi nema prigovora. Komisija nije odgovorila u određenom roku.
- 44 Odlukom od 20. ožujka 2018. ti su predmeti spojeni u svrhu usmenog dijela postupka i donošenja odluke Suda, nakon saslušanja suca izvjestitelja i nezavisnog odvjetnika.

O protužalbama

Argumentacija stranaka

- 45 Komisija kao prvo ističe da je Opći sud pogrešno smatrao u točkama 57. do 63. pobijane presude T-29/15 i u točkama 44. do 48. pobijane presude T-381/15 da sporne odluke imaju obvezujuće pravne učinke jer je njima IMG-u onemogućeno sklapanje novih sporazuma o delegiranju u okviru neizravnog upravljanja projektima koji se financiraju iz proračuna Unije. Odluka od 16. prosinca 2014. je doista izmijenila prvotnu odluku jer je IMG zamijenjen GIZ-om kao subjekt određen za sklapanje posebnog sporazuma o delegiranju, a u odluci od 8. svibnja 2015. navodilo se da Komisija više ne namjerava

sklapati nove sporazume o delegiranju s IMG-om. Ipak, IMG nije raspolagao nikakvim pravom na sklapanje takvih ugovora s njom, iz čega treba zaključiti da su sporne odluke u pogledu njega imale najviše činjenične učinke.

- 46 Kao drugo, Komisija tvrdi da, suprotno onomu što je Opći sud zaključio u točkama 49. do 52. pobijane presude T-29/15, odluku o financiranju, kao što je odluka od 16. prosinca 2014., treba smatrati aktom čiji je doseg isključivo unutarnji, koji ne proizvodi nikakav obvezujući pravni učinak prema trećima.
- 47 Kao treće i posljednje, Komisija tvrdi da je Opći sud pogrešno smatrao da odluka od 16. prosinca 2014. nije akt kojim se isključivo potvrđuje dopis od 25. travnja 2014., kojim je IMG obaviješten od donošenju zaštitnih mjera od 26. veljače 2014. Naime, ta odluka nije sadržavala nijedan novi činjenični ili pravni element, suprotno onomu što je Opći sud smatrao u točkama 70. do 73. pobijane presude T-29/15. Osim toga, iako se navedene zaštitne mjere i navedena odluka temelje na različitim pravnim osnovama i donesene su u okviru različitih postupaka, kao što je to Opći sud naveo u točkama 74. do 76. te presude, ta odluka je ipak bila izravna i automatska posljedica tih mjera.
- 48 Osim toga, u svojoj protužalbi u predmetu C-184/17 P, Komisija tvrdi da IMG nije smio imati pristup OLAF-ovu izvješću.
- 49 Stoga od Suda zahtijeva da to izvješće izdvoji iz sudskog spisa.
- 50 IMG osporava osnovanost tih različitih argumenata.

Ocjena Suda

- 51 Kao prvo, kad je riječ o Komisijinim argumentima koji se odnose na nepostojanje obvezujućih pravnih učinaka spornih odluka, istaknutih u točki 45. ove presude, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da aktima protiv kojih se može podnijeti tužba za poništenje treba smatrati sve odredbe ili mjere koje donesu institucije, tijela, uredi i agencije Unije, neovisno o njihovom obliku, koji proizvode obvezujuće pravne učinke koji utječu na interese fizičke ili pravne osobe, mijenjajući na bitan način njezin pravni položaj (presude od 11. studenoga 1981., IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, t. 9.; od 12. rujna 2006., Reynolds Tobacco i dr./Komisija, C-131/03 P, EU:C:2006:541, t. 54., i od 13. listopada 2011., Deutsche Post i Njemačka/Komisija, C-463/10 P i C-475/10 P, EU:C:2011:656, t. 37.).
- 52 U ovom slučaju, u pogledu odluke od 16. prosinca 2014., Opći sud je najprije naveo u točkama 37. do 42. pobijane presude T-29/15, koje Komisija ne kritizira, da ta odluka čini odluku o financiranju koju je ta institucija donijela na temelju članka 84. Uredbe br. 966/2012, a koja ne samo da ima pravni učinak, nego je i sam njezin predmet izmjena prvotne odluke jer je u njoj GIZ, umjesto IMG-a, određen kao subjekt zadužen za izvršenje djelovanja razvoja trgovine predviđenog u okviru programa djelovanja za Mjanmar/Burmu za 2013.
- 53 U okviru te analize Opći je sud, među ostalim, utvrdio, u točki 38. te presude da je među strankama nesporno da je u samoj prvotnoj odluci IMG određen kao nadležni subjekt samo „pod uvjetom sklapanja sporazuma o delegiranju”.
- 54 Imajući u vidu te različite elemente, Opći je sud zatim ocijenio, u točkama 44. do 48. i 57. do 63. iste presude, da odluka od 16. prosinca 2014. proizvodi obvezujuće pravne učinke koji mogu utjecati na IMG-ove interese na način da mu oduzima svaku mogućnost sklapanja tog sporazuma o delegiranju.
- 55 S tim u vezi, valja utvrditi da članak 84. stavak 2. Uredbe br. 966/2012, na temelju kojeg su donesene i prvotna odluka i odluka od 16. prosinca 2014., predviđa da takve odluke prethode preuzimanju obveze za rashode. Kad je riječ o tom preuzimanju obveze, ono odgovara, kao što to proizlazi iz članka 85. stavka 1. i članka 86. stavka 1. te uredbe, operaciji koja se sastoji od toga da odgovorni dužnosnik za

ovjeravanje prvo preuzme proračunsku obvezu za rashod, a zatim preuzme pravnu obvezu prema trećoj strani koja će primiti plaćanja koja konkretiziraju taj rashod. Posljedično, Komisija pravilno tvrdi da nije preuzeta nikakva pravna obveza prema IMG-u u trenutku donošenja odluke od 16. prosinca 2014. i da IMG zato nema nikakvo pravo da se s njim sklopi sporazum o delegiranju.

- 56 Međutim, kao što je to Opći sud naveo u točkama 42. i 59. pobijane presude T-29/15, u odluci o preuzimanju obveze ipak se, u skladu s člankom 84. stavkom 3. Uredbe br. 966/2012, navode „subjekt ili osoba kojoj su povjerene zadaće [...], kriterije korištene pri odabiru [...] zadaće povjerene tom subjektu ili osobi”. U prvotnoj odluci je tako IMG odabran kao subjekt kojem je povjereno djelovanje u okviru programa djelovanja za Mjanmar/Burmu za godinu 2013.
- 57 Osim toga, iz članka 53.d stavka 2. Uredbe br. 1605/2002, koji je bio primjenjiv na dan donošenja prvotne odluke, proizlazi da sporazum o delegiranju, kao što je onaj na koji se odnosi ta odluka, sadržava detaljne odredbe za izvršenje proračunskih zadaća koje su prethodno povjerene, u određenom slučaju, međunarodnoj organizaciji. Sklapanju tog sporazuma nužno je dakle moralo prethoditi donošenje odluke o financiranju kojom se takve zadaće povjeravaju navedenoj organizaciji i on se mogao sklopiti samo s tom organizacijom. U skladu s tim, automatska posljedica gubitka svojstva subjekta kojem su povjerene predmetne zadaće jest gubitak mogućnosti sklapanja odgovarajućeg sporazuma o delegiranju. Međutim, cilj odluke od 16. prosinca 2014. i njezin pravni učinak bio je upravo to da se GIZ odredi kao subjekt kojem su povjerene zadaće kako bi se Komisiji omogućilo sklapanje sporazuma o delegiranju s tim subjektom umjesto s IMG-om.
- 58 U tim je okolnostima Opći sud pravilno presudio u točkama 44., 45., 57., 59., 60. i 62. pobijane presude T-29/15 da je zbog odluke od 16. prosinca 2014. IMG izgubio i pravno svojstvo subjekta koji je odabran da mu se povjeri proračunska zadaća i svaku stvarnu mogućnost sklapanja odgovarajućeg sporazuma o delegiranju.
- 59 Međutim, gubitak takvog pravnog svojstva očito čini obvezujući pravni učinak koji može utjecati na IMG-ove interese. U pogledu gubitka svake stvarne mogućnosti sklapanja odgovarajućeg sporazuma o delegiranju, ona je automatska posljedica navedenog gubitka pravnog svojstva, kao što je to navedeno u točki 57. ove presude, i stoga također čini obvezujući pravni učinak.
- 60 Stoga žalbeni razlog koji je Komisija istaknula u prilog svojoj protužalbi u predmetu C-183/17 P, u dijelu u kojem se odnosi na nepostojanje obvezujućeg pravnog učinka odluke od 16. prosinca 2014., treba odbiti kao neosnovan.
- 61 Kad je riječ o odluci od 8. svibnja 2015., najprije valja navesti da ona ne izražava buduću namjeru, kao što to međutim navodi Komisija, nego stvarnu i postojeću odluku da se više ne sklapa sporazum o delegiranju „dok se potpuno ne utvrdi IMG-ov status međunarodne organizacije”. Na temelju toga, ona zainteresiranoj osobi oduzima svaku stvarnu mogućnost da joj se povjere nove zadaće izvršenja proračuna i dodijele odgovarajuća sredstva u okviru neizravnog upravljanja proračunom Unije, kao što je to Opći sud naveo u točkama 44. i 45. pobijane presude T-381/15.
- 62 Međutim, Sud je već presudio da kada je učinak odluke koju je Komisija donijela u okviru izvršavanja svojih vlastitih ovlasti u odnosu na određenu osobu, samo zbog njezina donošenja, da ta osoba izgubi svaku stvarnu mogućnost korištenja financiranjem Unije, taj učinak treba smatrati kao obvezujući pravni učinak navedene odluke (vidjeti u tom smislu presudu od 22. travnja 1997., Geotronics/Komisija, C-395/95 P, EU:C:1997:210, t. 14. i 15.).
- 63 Stoga žalbeni razlog koji je Komisija istaknula u prilog svojoj protužalbi u predmetu C-184/17 P, u dijelu u kojem se odnosi na nepostojanje obvezujućeg pravnog učinka odluke od 8. svibnja 2015., također treba odbiti kao neosnovan.

- 64 Kao drugo, kad je riječ o Komisijinom argumentu izloženom u točki 46. ove presude, prema kojem se odluka o financiranju, kao što je ona o kojoj je riječ u ovim predmetima morala smatrati aktom koji ne proizvodi nikakav obvezujući pravni učinak prema trećima, valja podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi akti koji proizvode pravne učinke samo u internoj sferi institucije, tijela, agencije ili ureda Unije koji je njegov autor u načelu nisu akti koji se mogu pobijati tužbom za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a (vidjeti u tom smislu presude od 25. veljače 1988., *Les Verts/Parlament*, 190/84, EU:C:1988:94, t. 8., i od 6. travnja 2000., *Španjolska/Komisija*, C-443/97, EU:C:2000:190, t. 28.).
- 65 U ovom slučaju, dovoljno je međutim utvrditi da, s obzirom na to da je Opći sud pravilno smatrao da je odluka od 16. prosinca 2014. proizvela obvezujuće pravne učinke u odnosu na IMG, zbog razloga navedenih u točkama 57. do 59. ove presude, tom se sudu ne može prigovoriti da je počinio pogrešku koja se tiče prava kad je odbio kao neosnovan, u točkama 49. do 52. pobijane presude T-29/15, Komisijin argument prema kojem je navedena odluka proizvodila pravne učinke samo u Komisijinoj internoj sferi.
- 66 Kao treće i posljednje, Komisija tvrdi, kao što je to navedeno u točki 47. ove presude, da se odluku od 16. prosinca 2014. moralo kvalificirati kao „akt kojim se isključivo potvrđuje prethodni akt”, to jest dopis od 25. travnja 2014., kojim se IMG obavještava o donošenju zaštitnih mjera od 26. veljače 2014.
- 67 S tim u vezi, akt se smatra aktom kojim se isključivo potvrđuje prethodni akt kada ne sadržava nijedan novi pravni ili činjenični element u odnosu na taj prethodni akt (vidjeti u tom smislu presude od 14. travnja 1970., *Nebe/Komisija*, 24/69, EU:C:1970:22, t. 8., i od 3. travnja 2014., *Komisija/Nizozemska i ING Groep*, C-224/12 P, EU:C:2014:213, t. 69.).
- 68 U predmetnom slučaju Opći sud je smatrao u točkama 70. do 73. pobijane presude T-29/15 da, dok je ispitivanje sadržaja zaštitnih mjera od 26. veljače 2014. pokazalo da je njihov učinak bio privremeno prekinuti sklapanje s IMG-om bilo kojeg novog sporazuma o delegiranju, kao što je onaj na koji se odnosi prvotna odluka, iz analize odluke od 16. prosinca 2014. proizlazi da je obvezujući pravni učinak njezina sadržaja bio da se IMG-u, posebno i konačno, oduzme mogućnost sklapanja navedenog sporazuma.
- 69 Time je Opći sud istaknuo nove pravne i činjenične elemente koji obilježavaju odluku od 16. prosinca 2014. u odnosu na zaštitne mjere od 26. veljače 2014.
- 70 Stoga razlog koji je Komisija istaknula u prilog svojoj protužalbi u predmetu C-183/17 P, u dijelu u kojem se odnosi na karakter „akta koji isključivo potvrđuje prethodni akt” odluke od 16. prosinca 2014., treba odbiti kao neosnovan.
- 71 Budući da se nijedan od razloga koje je Komisija navela u prilog svojim protužalbama ne može prihvatiti, te protužalbe valja odbiti u cijelosti.
- 72 Nadalje, nije potrebno odlučiti o Komisijinu zahtjevu da se OLAF-ovo izvješće izdvoji iz spisa s obzirom na to da je postao bespredmetan jer je Komisija na raspravi izvijestila Sud da je na vlastitu inicijativu dostavila IMG-u to izvješće.

Žalbe

- 73 U prilog svojim žalbama za ukidanje pobijanih presuda u dijelu u kojem se njima njegove tužbe za poništenje odbijaju kao neosnovane, IMG ističe četiri žalbena razloga u predmetu C-183/17 P odnosno pet žalbenih razloga u predmetu C-184/17 P. Također ističe različite prigovore koji se odnose odluku Općeg suda o određenim dokumentima iz sudskih spisa.

- 74 Osim toga, u prilog svojoj žalbi za ukidanje pobijane presude T-381/15, u dijelu u kojem je njegov zahtjev za naknadu štete odbijen kao neosnovan, IMG ističe šesti žalbeni razlog u predmetu C-184/17 P.
- 75 Najprije valja ispitati drugi žalbeni razlog koji je IMG podnio u svakom od spojenih predmeta.

Drugi žalbeni razlog u predmetima C-183/17 P i C-184/17 P

Argumentacija stranaka

- 76 IMG, kao prvo, tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je smatrao da Komisija nije počinila pogrešku koja se tiče prava ni očitu pogrešku u ocjeni donošenjem spornih odluka na osnovi razloga koji su se temeljili na sumnjama koje je ta institucija imala u vezi s njegovim statusom međunarodne organizacije, u smislu financijskih pravila iz 2002. i 2012. Naime, elementi koje je Komisija istaknula kao osnovu svojih sumnji odnosili su se samo na jedan dio od šesnaest članica IMG-a, a ne na sam status međunarodne organizacije tog subjekta, u smislu navedenih pravila.
- 77 Kao drugo, Opći je sud iskrivio činjenice jer je ukratko odbio argumente koje je IMG istaknuo za osporavanje osnovanosti spornih odluka umjesto ispitivanja brojnih dokumenata koje je IMG podnio u prilog svojim podnescima (statut, zapisnik o osnivanju, sporazum o sjedištu potpisan s Kraljevinom Belgijom, izjave veleposlanika itd.) kako bi potvrdio svoj status međunarodne organizacije. No ti dokumenti, kojima je Komisija raspolagala u trenutku kad je donijela sporne odluke, pokazuju da je IMG organizacija međunarodnog javnog prava, osnovana tijekom 1994. na temelju međudržavnog sporazuma koji je sklopilo šesnaest država i Ured Europske zajednice za humanitarnu pomoć (ECHO), nakon sastanka radne skupine Ureda visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice, s ciljem da se državama koje sudjeluju u rekonstrukciji Bosne i Hercegovine omogući da za tu svrhu raspolazu određenim subjektom.
- 78 Komisija je u odgovoru na žalbu istaknula da je pitanje koje treba riješiti za kontrolu zakonitosti pobijanih presuda je li, imajući u vidu sumnje koje u tom pogledu postoje, ta institucija mogla odlučiti da IMG-u više ne povjeri zadaće izvršenja proračuna na temelju tog statusa, a ne ima li IMG status međunarodne organizacije, u smislu financijskih pravila iz 2002. i 2012. U tom kontekstu, IMG-ovim argumentima navedenima u točki 76. ove presude samo se osporava ocjena činjenica i dokaza koju je izvršio Opći sud te se oni stoga trebaju odbaciti kao nedopušteni jer i nisu predmet nadzora Suda u okviru žalbe. Osim toga, argument prema kojem se elementi koje je Komisija istaknula kako bi opravdala svoje sumnje izražene u spornima odlukama odnose samo na jedan dio od šesnaest članica IMG-a nije istaknut u prvostupanjskom postupku i zato ga treba odbaciti kao nedopušten u stadiju žalbe, jer je nov. U svakom slučaju, Opći sud nije počinio ni pogrešku koja se tiče prava, niti je iskrivio dokaze koje je IMG podnio, smatrajući da sumnje koje postoje u vezi s IMG-ovim statusom međunarodne organizacije opravdavaju donošenje spornih odluka.
- 79 IMG je u replici dodao da njegovi argumenti dovode u pitanje pravnu osnovanost obrazloženja koje je Opći sud naveo u pobijanim presudama u vezi sa zakonitošću spornih odluka s obzirom na financijska pravila iz 2002. i 2012., i da su oni stoga dopušteni.

Ocjena Suda

– Dopuštenost

- 80 Budući da Komisija osporava dopuštenost jednog dijela prigovora koje je IMG izložio u prilog drugom žalbenog razlogu svake žalbe, najprije valja podsjetiti da žalitelj pred Sudom može osporavati tumačenje i primjenu prava Unije koje je u prvom stupnju izvršio Opći sud (vidjeti u tom smislu presude od 13. srpnja 2000., *Salzgitter/Komisija*, C-210/98 P, EU:C:2000:397, t. 43., i od 12. rujna 2006., *Reynolds Tobacco i dr./Komisija*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, t. 51.), i, u tom kontekstu, istaknuti žalbene razloge s ciljem osporavanja pravne osnovanosti činjeničnih utvrđenja tog suda u pobijanoj presudi (vidjeti u tom smislu presude od 9. lipnja 2011., *Diputación Foral de Vizcaya i dr./Komisija*, C-465/09 P do C-470/09 P, neobjavljena, EU:C:2011:372, t. 146., i od 4. rujna 2014., *Španjolska/Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, t. 49. i navedenu sudsku praksu).
- 81 Međutim, u ovom slučaju, svojim prigovorima spomenutima u točki 76. ove presude IMG ističe pogrešku, koju je počinio Opći sud prilikom primjene financijskih pravila iz 2002. i 2012. u točkama 102. do 106. i 113. pobijane presude T-29/15 i u točkama 98. do 103. i 108. do 109. pobijane presude T-381/15, u odgovoru na tužbene razloge kojima je IMG doveo u pitanje zakonitost spornih odluka s obzirom na ta pravila.
- 82 Osim toga, valja istaknuti da se argumentom prema kojem se elementi koje je Komisija istaknula kao opravdanje svojih sumnji izraženih u tim odlukama odnose samo na jedan dio od šesnaest članica IMG-a kritizira pravna osnovanost ocjene Općeg suda, s jedne strane, iz točke 103. pobijane presude T-29/15, koja upućuje na točku 89. te presude, koja pak upućuje na točku 85. navedene presude, i, s druge strane, iz točke 98. pobijane presude T-381/15, koja upućuje na točku 85. te presude, prema kojoj se navedene odluke moraju smatrati, uzimajući u obzir kontekst u kojem su nastale, opravdanima, među ostalim, tim elementima. Stoga se takav prigovor ne može, s obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 80. ove presude, odbaciti kao nedopušten u stadiju žalbe zbog toga što nije istaknut u prvostupanjskom postupku.
- 83 Stoga valja smatrati da su prigovori koje je IMG izložio u prilog svojem drugom žalbenom razlogu u svakom od spojenih predmeta, a prema tome i sami žalbeni razlozi, dopušteni.

– Meritum

- 84 U pogledu merituma, valja utvrditi da se drugi žalbeni razlog glavnih žalbi odnosi na točke 102. do 106. i 113. pobijane presude T-29/15 i točke 98. do 103., 108. i 109. pobijane presude T-381/15.
- 85 U tom pogledu IMG je pred Općim sudom osporavao, s jedne strane, zakonitost odluke od 16. prosinca 2014. s obzirom na financijska pravila iz 2002. i 2012. i, s druge strane, zakonitost odluke od 8. svibnja 2015. s obzirom na financijska pravila iz 2012. U tom kontekstu on je, među ostalim, tvrdio, kao što je to Opći sud utvrdio u točkama 102. i 104. pobijane presude T-29/15 te u točki 96. pobijane presude T-381/15, da je on organizacija osnovana u skladu s međunarodnim pravom na temelju međudržavnog sporazuma, u smislu tih pravila, kao što to proizlazi iz različitih dokumenata koji su podneseni i Komisiji i Općem sudu.
- 86 Kako bi odbio te argumente, Opći je sud najprije naveo, u točkama 103. i 105. pobijane presude T-29/15 te u točki 98. pobijane presude T-381/15, da je u spornim odlukama Komisija izrazila sumnje u vezi s IMG-ovim statusom međunarodne organizacije temeljeći se na elementima koji su istaknuti u dopisu od 25. travnja 2014., u smislu navedenom u točki 24. ove presude.

- 87 Opći sud je zatim, u točkama 104. do 105. pobijane presude T-29/15 i u točki 102. pobijane presude T-381/15, smatrao da se IMG-ovim argumentima i dokazima koje je podnio ne može dokazati neosnovanost sumnji koje je Komisija izrazila u spornim odlukama na temelju predmetnih elemenata.
- 88 S tim u vezi, valja podsjetiti da iz članaka 53. i 53.d stavka 1. Uredbe br. 1605/2002 i članka 58. stavka 1. Uredbe br. 966/2012, kojom je stavljena izvan snage i zamijenjena Uredba br. 1605/2002, proizlazi da Komisija može izvršavati proračun Unije, među ostalim, povjeravanjem zadaće izvršenja proračuna međunarodnim organizacijama.
- 89 Iz tih odredaba proizlazi da se Komisija, kada namjerava donijeti odluku kojom se zadaće izvršavanja proračuna povjeravaju određenom subjektu, mora uvjeriti u to da taj subjekt ima svojstvo međunarodne organizacije.
- 90 Osim toga, kada Komisija, nakon donošenja odluke kojom se zadaće izvršenja proračuna povjeravaju određenom subjektu koji ima svojstvo međunarodne organizacije, donese odluke kao što su sporne odluke na temelju elemenata koji, prema njezinu mišljenju, mogu dovesti u pitanje to svojstvo, navedene odluke moraju biti opravdane i pravno i činjenično.
- 91 S tim u vezi, pojam „međunarodna organizacija” iz članaka 53. i 53.d Uredbe br. 1605/2002 i članka 58. Uredbe 966/2012 određen je u istom smislu u članku 43. stavku 2. Uredbe br. 2342/2002, zatim u članku 43. stavku 1. Uredbe br. 1268/2012, koja je stavljena izvan snage i zamijenjena Uredbom br. 2342/2002. U skladu s tim posljednjim dvjema odredbama, on obuhvaća, među ostalim, „međunarodne organizacije javnog sektora osnovane na temelju međudržavnih sporazuma i specijalizirane agencije koje su osnovale takve organizacije”.
- 92 U predmetnom slučaju, mora se utvrditi da Opći sud nije nadzirao zakonitost spornih odluka s obzirom na tu definiciju, nego je samo potvrdio da se IMG-ovim argumentima i dokazima koje je on podnio ne dovode u pitanje Komisijine sumnje u vezi s IMG-ovim statusom međunarodne organizacije.
- 93 Međutim, ta tvrdnja sadržava pogrešku koja se tiče prava jer ni na jednom od elemenata koje je Opći sud istaknuo za utvrđenje da su Komisijine sumnje, kao što je to navedeno u točki 86. ove presude, opravdane, nije moguće pravno utemeljiti te sumnje.
- 94 Naime, kad je riječ o prvom od tih elemenata, koji se odnosi na pitanje je li više država koje je IMG prikazao kao svoje članice to doista i bilo, iz vlastitih utvrđenja Općeg suda proizlazi da se Komisijine sumnje s tim u vezi odnose samo na „određene” IMG-ove članove, konkretnije njih pet od ukupno šesnaest. Međutim, posljedica takvih sumnji, pod uvjetom da su osnovane, u međunarodnom pravu nije oduzimanje tom subjektu, kojeg te države nisu – ili nisu više – članice, svojstva „međunarodne organizacije”, i to tim manje kada, kao u predmetnom slučaju, dotične države čine samo znatno manji dio predmetnog subjekta.
- 95 Kad je riječ o drugom elementu, koji je povezan s postojanjem sumnji u vezi s ovlastima osoba koje su zastupale određene države prilikom potpisivanja osnivačkog akta IMG-a, također valja istaknuti da bi se eventualno mogla dovesti u pitanje valjanost čina potpisivanja osnivačkog akta IMG-a konkretno od strane tih država članica, a ne valjanost samog njegova osnivanja s obzirom na to da se eventualne nepravilnosti predstavljanja koje su navedene odnose samo na ograničen broj država sudionika.
- 96 Kad je riječ o trećem elementu, prema kojem je glavni tajnik UN-a napomenuo OLAF-u da IMG nije specijalizirana agencija UN-a, dovoljno je utvrditi da on ni na koji način nije pravno relevantan. Naime, kao što to proizlazi iz točke 91. ove presude, financijska pravila iz 2002. i 2012. ni na koji način ne određuju da određeni subjekt mora biti agencija UN-a kako bi se smatrao „međunarodnom organizacijom”. Osim toga, u predmetnom slučaju, nesporno je da IMG nikad nije tvrdio da je takva

agencija, nego je tvrdio da je „organizacija osnovana u skladu s međunarodnim pravom na temelju međudržavnog sporazuma”, kao što to jasno proizlazi iz utvrđenja Općeg suda navedenih u točki 85. ove presude.

- 97 Uzimajući u obzir sva prethodna razmatranja, valja navesti da je drugi žalbeni razlog koji je istaknuo IMG u prilog svakoj od svojih žalbi u predmetima C-183/17 P i C-184/17 P, koji se temelji na tome da je Opći sud pogrešno odlučio u pobijanim presudama da Komisija nije počinila pogrešku koja se tiče prava ni očitju pogrešku u ocjeni opravdavanjem spornih odluka sumnjama koje je imala u vezi s IMG-ovim statusom „međunarodne organizacije”, u smislu financijskih pravila iz 2002. i 2012., osnovan. Stoga valja prihvatiti predmetne žalbene razloge a da nije potrebno ispitati jesu li u odluci Općeg suda, povrhu toga, iskrivljene činjenice.

Posljedice prihvatanja drugog žalbenog razloga

- 98 Kad je riječ o posljedicama pogreške koja se tiče prava utvrđene u prethodnoj točki, važno je, kao prvo, utvrditi da je odbijanje IMG-ovih tužbenih razloga, koji se temelje na pogrešci koja se tiče prava koju je Komisija počinila opravdavanjem spornih odluka sumnjama koje je imala u vezi s IMG-ovim statusom međunarodne organizacije, nužna osnova izreka pobijanih presuda, u dijelu u kojem se njima odbijaju tužbe za poništenje koje je podnio taj subjekt.
- 99 Stoga valja ukinuti pobijane presude, u dijelu u kojem se njima odbijaju IMG-ove tužbe za poništenje kao neosnovane a da nije potrebno ispitati druge žalbene razloge i prigovore koje je IMG istaknuo u prilog svojim žalbama.
- 100 Kao drugo, i kao što je to istaknuto u točki 33. ove presude, IMG je također podnio u predmetu T-381/15 zahtjev za naknadu štete koja mu je prouzročena odlukom od 8. svibnja 2015., u dijelu u kojem je Komisija u njemu navela da više neće sklapati nove sporazume o delegiranju u okviru neizravnog upravljanja proračunom Unije s IMG-om.
- 101 Međutim, Opći sud je, također temeljeći se na pogrešnoj pravnoj ocjeni iz točke 97. ove presude, posljedično odbio taj zahtjev za naknadu štete, kao što to proizlazi iz točaka 170. i 172. pobijane presude T-381/15.
- 102 Stoga također valja ukinuti pobijanu presudu T-381/15, u dijelu u kojem je njome navedeni zahtjev za naknadu štete odbijen kao neosnovan.

Tužba za poništenje i zahtjev za naknadu štete

- 103 Ako stanje dijela postupka to dopušta, Sud može na temelju članka 61. prvog stavka Statuta Suda Europske unije sam konačno odlučiti o tom dijelu spora, a preostali dio vratiti Općem sudu na odlučivanje.
- 104 U predmetnom slučaju Sud može konačno odlučiti o dvjema tužbama za poništenje, za koje to stanje postupka dopušta. Naime, kao što to proizlazi iz točaka 92. do 96. ove presude, sporne odluke su nezakonite jer elementi koje im je Komisija navela u prilog ne mogu dovesti u pitanje svojstvo međunarodne organizacije IMG-a, u smislu financijskih pravila iz 2002. i 2012. Stoga valja u cijelosti poništiti navedene odluke.
- 105 Kad je riječ o zahtjevu za naknadu štete podnesenom u predmetu T-381/15, valja podsjetiti da ga je, kao što je to navedeno u točki 101. ove presude, Opći sud odbio temeljeći se isključivo na svojoj ocjeni prema kojoj Komisija nije počinila pogrešku koja se tiče prava ni očitju pogrešku u ocjeni kada je opravdala donošenje odluke od 8. svibnja 2015. sumnjama koje je imala u vezi s IMG-ovim

statusom međunarodne organizacije. Međutim, iako iz prethodnih točaka ove presude proizlazi da ta ocjena sadržava pogrešku koja se tiče prava, ipak je nužno ispitati druge argumente stranaka koji se odnose na navedeni zahtjev za naknadu štete, a osobito one koji se odnose na postojanje i opseg štete koju navodi IMG, o kojima se uostalom pred Sudom nije raspravljalo.

- 106 Uzimajući u obzir te elemente, valja utvrditi da o tom dijelu spora nije moguće odlučiti i da ga, u tom dijelu, treba vratiti Općem sudu na odlučivanje.

Troškovi

- 107 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad je žalba osnovana i Sud sâm konačno odluči u sporu, Sud odlučuje o troškovima.
- 108 Sukladno članku 138. stavku 1. tog poslovnika, koji se primjenjuje na žalbeni postupak na temelju članka 184 stavka 1. istoga Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 109 U ovom slučaju, budući da Komisija nije uspjela u predmetima C-183/17 P, C-184/17 P i T-29/15, valja joj naložiti snošenje troškova u tim trima predmetima, u skladu s IMG-ovim zahtjevom.
- 110 S druge strane, kad je riječ o predmetu T-381/15, valja podsjetiti da, iako Komisija nije uspjela u okviru tužbe za poništenje koju je podnio IMG, o zahtjevu za naknadu štete uz tu tužbu za poništenje nije moguće odlučiti te ga je potrebno vratiti Općem sudu na odlučivanje.
- 111 Stoga u tom predmetu o troškovima treba odlučiti naknadno, u skladu s člankom 137. Poslovnika, koji se primjenjuje na žalbeni postupak na temelju članka 184. stavka 1. tog poslovnika.

Slijedom navedenog, Sud (treće vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Ukidaju se presude Općeg suda Europske unije od 2. veljače 2017., International Management Group/Komisija (T-29/15, neobjavljena, EU:T:2017:56), i od 2. veljače 2017., International Management Group/Komisija (T-381/15, neobjavljena, EU:T:2017:57).**
- 2. Poništava se Provedbena odluka Komisije C(2014) 9787 *final* od 16. prosinca 2014. o izmjeni Provedbene odluke C(2013) 7682 o godišnjem programu djelovanja za 2013. u korist Mjanmara/Burme koji se financira iz općeg proračuna Europske unije.**
- 3. Poništava se odluka Europske komisije da više ne sklapa nove sporazume u delegiranju u okviru neizravnog upravljanja s International Management Group, sadržana u njezinu dopisu od 8. svibnja 2015.**
- 4. Predmet T-381/15 vraća se Općem sudu Europske unije na odlučivanje kako bi on odlučio o zahtjevu za naknadu štete International Management Group, koji se odnosi na štetu koju je tom subjektu prouzročila Komisijina odluka iz točke 3. ove izreke.**
- 5. Protužalbe se odbijaju.**
- 6. Komisiji se nalaže snošenje troškova u predmetima C-183/17 P, C-184/17 P i T-29/15.**
- 7. U predmetu T-381/15 o troškovima će se odlučiti naknadno.**

Potpisi